

El Secretariat Nacional de l'Assemblea Nacional Catalana, reunit en sessió ordinària el dia 14 de juny de 2014, a Barcelona, tenint en compte el marc polític que s'està dibuixant a partir dels resultats de les passades eleccions europees, dels indicis del canvi d'estratègia per part de l'Estat espanyol en relació al nostre procés d'independència, i en la perspectiva immediata d'entrar en la campanya de la Consulta del 9 de novembre i que tindrà un punt àlgid l'11 de setembre, ha aprovat el seu posicionament, que vol fer públic amb aquesta

DECLARACIÓ DE JUNY

PREÀMBUL

1.- Sobre les eleccions europees

A Catalunya les eleccions europees celebrades el passat 25 de maig han representat un clar triomf de les forces polítiques que en el seu programa incloïen la defensa de la celebració de la Consulta del 9 de novembre i la petició d'empara al Parlament europeu en el cas que l'Estat espanyol ho impedís. De retruc, han representat el pitjor resultat de les opcions que s'oposen a la celebració d'aquesta Consulta.

Malgrat el notable increment de la participació en aquestes eleccions, aquests resultats no són extrapolables a la Consulta del 9 de novembre. Encara som lluny del nivell de participació desitjable en aquesta consulta i, amb una participació significativament més alta, els resultats podrien ser diferents. Aquestes eleccions també han servit per constatar que alguna cosa de veritat s'està movent al País Valencià i a les Illes. La presència de Compromís al Parlament europeu i, en general, el creixement important del suport electoral a les forces sobiranistes mostra el canvi de tendència d'ambdós països i obre l'esperança al sorgiment de formes d'organització pròpies que segueixin el camí iniciat per Catalunya.

A Espanya aquestes eleccions han mostrat una tendència a la fragmentació del panorama polític. A la caiguda important dels dos grans partits que han protagonitzat, fins ara, tota l'etapa iniciada amb l'aprovació de la Constitució espanyola de 1978, s'hi ha de sumar l'aparició de forces clarament rupturistes i la radicalització de IU. A això cal afegir la consolidació de les forces nacionalistes a Euskadi.

En el conjunt de la Unió Europea, també s'observa una tendència cap a una major fragmentació i radicalització entorn del paper de la mateixa UE i amb una pèrdua significativa de suport a les forces aplegades en els dos grups tradicionalment majoritaris al Parlament europeu. Cada cop més ciutadans europeus posen en qüestió les institucions europees a causa de l'opacitat del seu funcionament, fet que es tradueix en l'avenç d'opcions populistes i dels anomenats partits euroescèptics.

2.- La situació política i social a Espanya

Aquest marc polític i social, ja prou complex en sí mateix, ha adquirit una nova dimensió arran de l'abdicació del rei Joan Carles I i l'inici del procés successori, dissenyat per fer-se de forma molt ràpida i contundent per tal d'evitar la consolidació del moviment republicà que ha començat a aflorar amb una certa força.

Si bé cal llegir aquest procés successori des de la lògica interna de la pròpia monarquia i la seva voluntat de pervivència, és previsible també que la figura del nou monarca serà utilitzada pel Govern espanyol com un element d'intervenció en el nostre procés d'independència. I que ho farà des de les al·lusions a la concòrdia, la gesticulació sentimental i les promeses d'un futur millor.

Aquesta intervenció de la monarquia, sense cap valor constitucional i sense cap efecte vinculant pel govern o les "Cortes", formarà part de la nova estratègia dels aparells de l'Estat espanyol, el que hem anomenat "tercera via", encaminada a dividir la societat catalana i portar-ne una part cap a posicions reformadores del mateix Estat, com a forma de trencament del front favorable a la Consulta, en connivència amb determinats sectors empresarials catalans i alguns poders mediàtics conservadors, que se signifiquen per apostar sempre pel poder de torn. És la mateixa estratègia emprada l'any 1931 per aturar la constitució de la República catalana o l'any 1977 per trencar el front rupturista català i imposar-nos un pacte constitucional que ha estat instrumentalitzat contínuament a favor del manteniment del poder en mans dels de sempre.

Però a l'altra plat de la balança hi ha l'aparició, per primera vegada, d'una força emergent rupturista amb *el status quo* establert i que hauria de representar un nou front obert. Està per veure si tindrà lloc un procés de

consolidació d'aquest moviment polític i si la seva influència sobre les forces polítiques de l'esquerra espanyola poden dibuixar un nou mapa polític a Espanya a mig termini.

3.- La situació a Catalunya: el procés fins el 9N.

Superades les eleccions europees, la unitat d'acció política entorn de la preparació, convocatòria i celebració de la Consulta del 9 de novembre ha de ser una realitat al més aviat possible. Qualsevol acció que no estigui encaminada a aquest objectiu unitari pot provocar l'alentiment i trencament del procés democràtic cap a la constitució d'un Estat independent.

En aquest procés, la tramitació de la Llei de Consultes Populars no Referendàries i la tramitació de la Llei electoral catalana o, en el seu defecte, la llei que permeti la constitució de la Sindicatura electoral catalana com a màxima autoritat electoral, esdevenen la prioritat del Parlament de Catalunya, no només per al procés d'autodeterminació, sinó també perquè es tracta d'importants estructures democràtiques pendents.

D'altra banda, com dèiem en la nostra Declaració de febrer, la unitat d'acció política s'ha de concretar amb una àmplia majoria parlamentària que asseguri la millor gestió dels terminis per tramitar i aprovar aquesta llei i la convocatòria de la Consulta. Fer la Consulta el dia 9 de novembre serà el primer exercici de la sobirania que ens permeti finalitzar el procés amb èxit.

4.- Procés intern.

El propassat 5 d'abril vàrem celebrar, a Tarragona, la III Assemblea General, en la que es va aprovar el Full de Ruta que descriu els quatre escenaris previsibles en el camí cap a la independència i exposa les grans línies de treball en cadascun d'aquests escenaris.

El dia 10 de maig vàrem celebrar les eleccions al Secretariat Nacional i el dia 17 del mateix mes es constituïa el nou Secretariat resultant d'aquelles eleccions.

Avui, menys d'un mes després, el Secretariat Nacional ha aprovat el Pla d'Actuació 2014-2015, que detalla l'estructura organitzativa de l'Assemblea per aquest període i les accions que caldrà realitzar fins el 9 de novembre, per fer possible la realització de la Consulta primer i, a continuació, per fer possible la Declaració d'independència quan es consideri convenient.

La constitució d'un òrgan unitari de les forces polítiques i socials favorables a la celebració d'aquesta Consulta i la d'un altre òrgan unitari de les entitats i organitzacions de la societat civil per dur a terme una campanya a favor

de l'opció Sí i Sí en aquesta Consulta, esdevenen eixos de treball principals de l'Assemblea.

És en aquest marc i amb la ferma decisió que només podem assolir l'objectiu final si seguim escrivint el guió i marcant el ritme adequat, que el Secretariat Nacional de l'Assemblea Nacional Catalana fa pública aquesta

PRESA DE POSICIÓ:

1. Valorem positivament els resultats de les eleccions europees a Catalunya i l'augment de la participació registrada. Tot i això, aquests resultats no són extrapolables a la Consulta del dia 9 de novembre. Per això cal multiplicar els esforços per aconseguir que el 9N la participació no permeti dubtar de la legitimitat i representativitat dels resultats i per obtenir un suport majoritari a la doble resposta favorable a la constitució d'un Estat independent, al Sí i Sí.
2. Fem una crida a totes les forces polítiques i socials favorables a la celebració de la Consulta del dia 9 de novembre d'enguany per constituir, al més aviat possible, la **Taula de forces polítiques i socials** com a òrgan unitari de debat i coordinació de la campanya encaminada a fer possible la realització de la Consulta.
3. D'acord amb l'Associació de Municipis per la Independència i Òmnium Cultural, impulsarem una campanya per ampliar el suport social al Sí i Sí en la Consulta del 9 de novembre proper. Totes les accions i actes que l'Assemblea porti a terme a partir d'ara estaran inscrits en aquesta campanya. D'una forma especial, ho estaran les accions inscrites en la campanya de l'11S, que començaran el primer dia de juliol, tindran el seu punt àlgid el mateix dia 11 de setembre i seguiran fins al tancament de la campanya oficial del 9N.
4. Des d'ara mateix, alertem la població sobre la promesa d'una "tercera via" que, segons molts indicis, intentarà posar en marxa el Govern espanyol, amb el suport de destacats empresaris i grups mediàtics, apel·lant al tradicional "seny català". Aquesta operació combinarà gestos amables del nou monarca en moments clau del procés successori amb un possible acord dels partits dinàstics espanyols per fer algunes concessions en matèria de llengua i de finançament o, fins i tot, una reforma cosmètica, "federalitzant", de la Constitució espanyola. No es pot descartar tampoc un increment dels intents de criminalitzar i desprestigiar un procés com el nostre, que és profundament democràtic, pacífic, no partidista i inclusiu.

5. Demanem a les forces polítiques favorables a la celebració de la Consulta del 9N que no caiguin en falses esperances relacionades amb la forma de l'Estat espanyol –Monarquia o República- amb la creença que amb una República espanyola trobaríem l'encaix de Catalunya. La presa de partit dels catalans sobre la forma de govern d'Espanya s'ha saldat històricament amb greus derrotes i l'anorreament de l'autogovern. No podem tornar a caure en aquest error. En aquest moment històric, només hi ha un possible camí comú: la constitució de la República catalana a partir del procés que passa per la celebració de la Consulta del 9N. La transformació real de l'Estat espanyol no es produirà fins que Catalunya es pugui constituir, si així ho decideix el poble, en una república lliure i independent.
6. Seguirem el guió previst en el nostre Full de Ruta i considerem essencial mantenir el calendari fixat, de manera que el dia 9 de novembre es realitzi la Consulta en els termes acordats per les forces polítiques i el President de la Generalitat el dia 12 de desembre de 2013. La celebració d'aquesta Consulta és la única condició prèvia per a iniciar les posteriors i necessàries negociacions amb el Govern de l'Estat espanyol.
7. En conclusió, encoratgem tothom a no defallir en la feina que encara ens queda per eixamplar la majoria social favorable a la constitució d'un Estat propi independent i a no distreure'ns amb vies o camins alternatius que només condueixen a la casella de sortida. Demanem que tothom sàpiga mantenir l'esperit cívic i constructiu que fa que el món ja ens vegi avui com un poble madur, i a no caure en provocacions ni provocar aldarulls estèrils. Avui, ara i aquí, després d'anys i anys d'intentar totes les maneres possibles de mantenir unes relacions d'igualtat amb els altres pobles que conformen l'Estat espanyol, els catalans tenim tot el dret de construir l'única alternativa que ens queda: la constitució d'un Estat independent, si així ho decidim entre tots de forma lliure i democràtica el 9N.

Barcelona, 21 de juny de 2014